

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Quod Christus commendat in passionis opere patientiam, in modo
humilitatem, in causa charitatem, in fructu reparatam humanam
dignitatem. Cap. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

70
 Ioan. 5.
 Peroratio.

dia maneret vacua, iustum Dei Filium, vt seruum redimeret, tantis supplicijs, opprobrijs, & angustijs tradidit, crucisque suspendio tanquam genere mortis despectissimo, pro peccatis nostris abolendis accepit in sacrificium satisfactionis. *Sic enim Deus dilexit mundum, vt Filium suum unigenitum daret in eius redemptionem, & reconciliationem.* Erige nunc oculos tuos, o anima mea, ad fontem lucis huius ardentis, vt ignorantia tua indagatone passionis eius illustretur, & detestanda tepiditas incalcescat. Quod si quid aduersi patimur, si persecutiones, si detractiones, infirmitates, vel alias angustias, & aduersitates quascunque, iuxta Apostolum ad Hebraeos: *Aspicientes in authorem fidei, & consummatorem Iesum, per patientiam curamus ad propositum nobis certamen, qui propositio sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta.* His, inquam, te totam immerge, quia frequenter his occupari, dixi sapientiam: alioqui est impossibile peruenire quempiam ad perfectam acquisitionem veri luminis virtutis, aut diuini gustus, seu sensus, & gratiae singularis. *Verbum enim crucis sicut peregrinis quidem stultitia est, sic his, qui salui sunt, Dei virtus & sapientia est.* Vgitur anima mea conuerrere in requiem tuam, id est, in Deum tuum, affectione pariter & imitatione, vt in te, tanquam in speculo, suam imaginem expressè representet, & in te ineffabiliter delectetur, tibi familiariter congratuletur, te eleuet innouando, te innouet decorando, te decoret amando, te amet inhabitando, te à casu futuro conseruet precauendo, & te laetificet de conuersione gratias agendo.

3. Cor. 1.
 Psal. 114.

Quod Christus commendat in passionis opere patientiam, in modo humilitatem, in causa charitatem, in fructu reparatam humanam dignitatem. Cap. XX. IIII.

Patientia
 Christi.
 Psal. 113.
 Psal. 21.

Asciculus myrrha dilectus meus mihi. Dicit sanctus Bernardus: In Christi passione tria conuenienter specialiter intueri, scilicet opus modum, & causam: nos autem & quartum addamus, scilicet fructum illius. Primum namque commendatur in opere patientia singularis: quia cum supra dorsum eius sic fabricaret peccatores, cum sic extenderetur in ligno, quod dinumeraretur omnia ossa eius, cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israel, vndiq; foraretur, cum foderentur manus eius & pedes, velut agnus ad occisionem ductus est, & tanquam ovis coram tendente se, non aperuit os suum: non aduersus Patrem murmurans, à quo missus est: non aduersus genus

Isaie 53.
 Act. 8.

nus humanū, pro quo, quæ non rapuit, exfoluebat; nec cōtra po; ali-
 sibi peculiarē, à quo pro tātis beneficijs tanta mala recipiebat: sed econ-
 tra flagellis cesus, spinis coronatus, clavis cōfossus, patibulo cōfixus,
 opprobrijs satiatus, omniū tamen dolorū & iniuriarū immemor. *Pater* Lucæ 23.
inquit, ignosce illis, quia nesciunt quid faciant. O quàm multus es Isaie 55.
 Domine *ad ignoscendū*, & quàm magna multitudo benignitatis tuæ, quan- Psal. 146.
 do in ipsa elatione *manuum* tuarū, cum iam *sacrificium matutinū* tran-
 sires in holocaustum *vesperinum*: in ipsa, inquam virtute incensi, quod
 cælos ascendebat, terram operiebat, inferos respergebat, exaudiendus
 pro tua *reuerentia*, *lachrymis* perfusus, clamans dixisti; *Pater ignosce* Lucæ 15.
illis. Clamant illi, *Crucifige*, tu clamas, *Pater ignosce.* O quàm lon-
 gæ sunt *cogitationes* tuæ à cogitationibus nostris? Quàm firmata est
 etiam super nos impios misericordia tua? Hinc multæ miseræ corpo-
 ris, hinc multæ miseræ cordis, hinc dolores, hinc liuores, hinc pla-
 gæ, hinc guttæ sanguinis decurrentis in terram. Sed vincant *miseri-*
cordia tua antique Domine. Magna illorum iniquitas, sed multo maior Psal. 88.
 per omnē modū pietas tua Domine: quia *charitas* patiens est, vt inimi- 1. Cor. 13.
 cum sufferat, *benigna* est, vt etiā inimicū diligit, ac malum in bono vin-
 cat. Et si quæris: An non valuit opus suum reparare Creator sine tali
 difficultate & iniuria sui? Dico, vtiq; valuit: sed cum iniuria sui taliter
 reparare maluit, ne pessimū ingratitude vitium occasione de cætero
 reperiret in homine. Multū enim fatigationis assumpsit, quo multæ
 dilectionis hominem debitorem teneret, cōmoueretq; ad gratiarum
 actiones difficultas redēptionis, quem minus deuotum fecerat facili-
 tas conditionis. Nam homo gratis est conditus sine grauamine, vel la-
 bore auctoris. (Siquidem *dixit, & facta sunt.*) sed non gratis est redem-
 ptus: quia de Domino seruus, de diuite pauper, de Verbo caro, de Dei
 Filio filius hominis pro redemptione hominis fieri nō despexit, ac tri-
 ginta annis eius *salutē* operari dignatus est *in medio terre*, in labore & Psal. 73.
 siti, in frigore & nuditate, in ieiunio & oratione, in vituperio & obfu-
 scatione. Sustinuit dura verba, duriora verbera, durissima mortis sup-
 plicia. Secundò verò commendatur in modo humilitas. Nam in hu-
 militate iudicium eius sublatū est, cum nec ad tātas blasphemias, quas
 sibi objiciebant, nec ad crimina responderet, sed potius illud Prophe-
 ticum reuoluebat: *Ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut*
mutus non aperiens os suum, quoniam ego in flagellis paratus sum. Psal. 53.
 Vnde in modo eius passionis, & nostræ redēptionis fuit omnimoda despe- Psal. 37.

ctio, & extrema exinanitio, qua pro nobis seipsum exinaniuit usque ad carnem, crucem, & mortem. Quis enim dignè poterit astimare, quanta fuerit humilitatis, & exinanitionis Dominum maiestatis carnem indui, cruce turpari, morte multari? *Vidimus*, inquit, *eum* non habentem speciem neque decorem, nec speciosum formam prae filijs hominum: sed opprobrium hominum, & despectum tanquam leprosum, & nouissimum virorum, virum dolorum, & percussum à Deo, ac humiliatum. O nouissimum, & altissimum: o humilem, & sublimem? o opprobriū hominum, & gloriam Angelorum. Illo nemo sublimior, nemo humilior. Nihilne merebitur vel ista humilitas, quae hunc habet modū, imò quae tam est ultra modum? Sicut enim eius patientia est singularis, sic & humilitas admirabilis, vtraque sine exemplo; digna tamen in Redemptore humilitas tam admirabilis, & patientia tam insuperabilis, vt sui ab eo perfectè discerent: quia *mitis est, & humilis corde*. I ali- bus odoramentis refoue viscera tua, o fidelis sponsa, vt abundes his vnguentis, non minus suauibus, quam salutaribus, vt dicere valeas: *In odorem vnguentorum tuorum currimus*. Tertio, proinde commendatur in causa diuina charitas: quia videns Deus, quòd nec per amicos, nec per pretium nos ipsos redimere poteramus, se fecit fratrem nostrū, nostram naturam allumendo de purissimis sanguinibus beatae Virginis dorsum accipies, vt verberaretur pro peccatis nostris, qui secundum quod Deus erat, non habuit vbi verberari posset. Dedit & sanguinem effusum in pretium, vt nos redimeret, sicut petijt Psalmista, dicens: *Redime me Domine, & miserere mei, quia vnicus & pauper sum ego. Vnicus*, non habens amicos: *& pauper*, non habens denarios. Et cum liberare nos posset ex potentia, maluit tamen hoc facere potius ex misericordia, vt amore nos adstringeret, & eius iustitiæ satisfaceret. Vnde merito dicitur, quòd *propter nimiam charitatem qua dilexit nos Deus*, vt seruum redimeret, nec Pater Filio, nec Filius libijpsi pepercit. Verè *nimiam*, quia mensuram excedit, modum superat, & supereminet virtutibus vniuersis. *Maiorem*, ait, *charitatem nemo habet, vt animam suam ponat quis pro amicis suis*. Tu tamen maiorem habuisti Domine, ponens eam pro inimicis. *Cum enim adhuc inimici essemus, per mortem tuam, & tibi reconciliati sumus, & Patri*. Vix pro iustis quis moritur: tu pro iniustis, ab iniustis, & cum iniustis passus es, moriens propter delicta nostra, qui venisti gratis peccatores iustificare; sei uos facere fratres, captiuos haredes, exules reges. O Domine Iesū, quid est homo

Philip. 2.

Isaie 53.
Psal. 44.

Math. 11.

Cant. 1.
Charitas
Cant. 11.Psal. 25.
Psal. 23.

Ephes. 2.

Ioan. 15.

Rom. 5.

homo, quia sic magnificat eum? aut quid sic apponit erga eum cor tulum? Job 7.

Redemisti enim eum per supplicium, quo nullum iniustus: quia passus es iustus pro iniustus, cum in iustis, & ex causis iniustis, sub iudicibus, & pœnis iniustis. Redemisti eum, inquam, per opprobrium, quo nullum vilis, ut ultra nūquam apponat se homo magnificare super terram. Psal. 9.

Redemisti proinde eum per pretium, quo nullum pretiosius, scilicet anima & corpore, vita & sanguine, & quicquid pretii fuerat in homine Deo.

Redemisti nos etiam per mysterium, quo nullum est profundius, cuius nec longitudinem, nec latitudinem, nec sublimitatem, nec profunditatem humana capit intelligentia. Redemisti denique per exemplum, quo nullum perfectius. Passio namque Christi cōplectitur omnem perfectionē homini possibilem in hac vita. Hinc ait Petrus: *Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplū, ut sequamini vestigia eius.* 1 Pet. 2.

Quartò cōmendatur in fructu humanæ naturæ reparata dignitas, propter quam reparandā summa sapientia voluit à stultis illudi, summa innocentia voluit ab impijs flagellari, & pater filijs hominum speciosus forma voluit à vilibus conspui, vitaque nostra perpetua voluit tam pœnaliter mori, ut vel sic tandem plenum fructum suæ passionis consequeremur. Talem, inquam, fructum, qualem ipse promisit, dicens: *Mensuram bonam, & confertam, & coagulatam, & superfluentem, id est, mensurā sine mensura: quam nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, cum Iesus glorificatus erit omnia in omnibus, ut pote rationi plenitudo veritatis, volūtati plenitudo charitatis, & memoriæ cōtinuatio æternitatis. O veritas, o charitas, o æternitas, quando replebis in his bonis desiderium meum? ut verè dicam: Dilectus meus inter vbera mea commorabitur.* 1 Cor. 2.

Quòd Christus crucem ascendit sponte propria, ex charitate maxima, & ex Patris obedientia: ex quibus passio reddebatur summè fructifera. Cap. XXV.

Dixi: Ascendam in palmam, & apprehendam fructus eius. Cant. VII. Dixi, ait Dominus, id est, ab æterno dispositi, ex intima charitate, & spōtanea voluntate, quòd ascendam in palmam, id est, in crucem, cuius pars, ut creditur, erat de palma, & erat in altum crux eleuata sicut palma, ut in ea Iesus exaltatus traheret ad se omnia. Antiquitus etiam victoria designabatur in palma, quam gloriosè Christus in cruce triumphans

Palma cur crucē Christi designet. Ioan. 12.

Psalm. 102. Cant. 1.

Lucæ 6.

1 Pet. 2.

Dignitas Christi.

Passiois Christi fructus.

1 Cor. 2.

Psalm. 102. Cant. 1.

Lucæ 6.

1 Pet. 2.

Dignitas Christi.

Passiois Christi fructus.